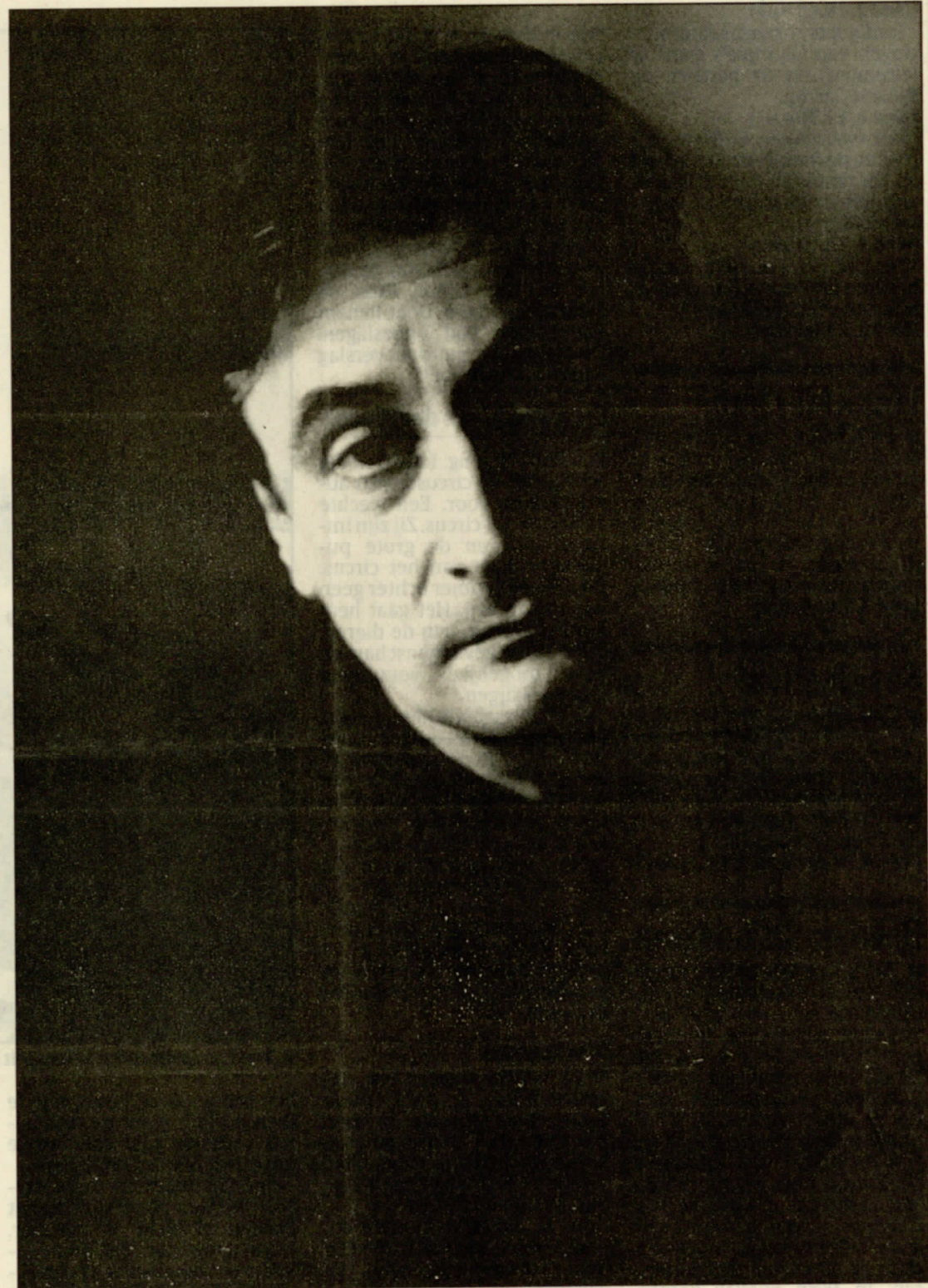

Verstrikt in eigen fantasieën

Hij heeft een geblondeerde vrouw, twee kinderen, een leuk beroep en een auto voor de deur. Desondanks is hij niet echt gelukkig, de mannelijke hoofdfiguur in de debuutroman van Bennie Roeters 'Fins Plot'. Het is misschien dan ook niet eigenaardig dat hij langzaam maar zeker doordraait. De scenarioschrijver in deze roman raakt steeds meer verstrikt in zijn eigen fantasieën. En de lezers dienen met hem mee te voelen. Geen eenvoudige opgave.

Bennie Roeters werd geboren in het Groningse Uithuizen, en al meteen op de eerste pagina's kunnen we het Groninger platteland herkennen. 'In de verte zie je het al liggen: het stadje van rode legosteentjes. Geboren in de luwte van de noordenwind, aan de uitlopers van het Noorderplantsoen - waar de trein niet verder kan omdat het land op is.' Zo'n begin belooft veel goeds. Maar helaas: Groningen speelt slechts een marginale rol in deze debuutroman en wordt alleen aan het begin kleurrijk beschreven. Een korrel zand die is toegevoegd.

Door **Jacob Moerman**

Centraal in *Fins Plot* staat een man van middelbare leeftijd die zijn tijd voor een groot deel vult met het uitleven van zijn verbeeldingskracht en het ophalen van herinneringen aan zijn vrienden van weleer, waarbij werkelijkheid en fantasie steeds minder te onderscheiden zijn. Na een pagina of tien heeft Roeters al aardig wat van zijn romanpersonage prijsgegeven en weten we dat hij eigenlijk niet echt veel schokkends heeft meegemaakt. Hij heeft zich het ellendigst gevoeld - 'dieper en intenser lijden dan na de dood van zijn vader en moeder heeft hij niet onderzonden' - na de dood van zijn ouders. En dan volgt de zin: 'Meer lijden was er voor hem in het leven niet weggelegd.'

Deze man reist aan het begin van *Fins Plot* af naar Vesoul, omdat een favoriete zanger van hem - Jacques Brel wordt door Roeters niet bij naam genoemd - over deze Franse plaats heeft gezongen. Waarom de man zo onder de indruk is van Brel en Vesoul moet worden bezocht, wordt niet duidelijk. Wél is het zo klaar als de dag dat hij het moeilijk heeft wanneer hij zijn leven overziet: 'Er is een moment geweest dat er in zijn bijzonder veelbelovend bestaan iets is misgegaan. Wanneer en hoe dat moment zich aan hem heeft voorgedaan weet hij niet, maar er is een moment geweest dat hij rechtsaf ging waar hij linksaf had moeten slaan. Hij kwam in een stroom eenrichtingsverkeer terecht en kon niet meer terug.' Jawel: dit riekt naar een midlife-crisis, en die dient zich helemaal aan wanneer Roeters ook nog het volgende laat weten over zijn mannelijke held: 'Hij heeft geen vak, geen werk. Geen geld. Zelfs zijn vrouw weet niet dat hij niets, helemaal niets meer heeft. De hypotheek heeft hij inmiddels verhoogd en zijn koopsompolissen heeft hij afgekocht.' Ach, is het verwon-

derlijk dat het hoofdstuk als volgt eindigt?: 'Het wordt tijd om een café op te zoeken.'

Inspiratie

Het eerste deel van *Fins Plot* laat weinig aan de fantasie over, maar dat verandert snel wanneer het midden van de roman is bereikt. Langzaam maar zeker is het zo ongeveer duidelijk dat de man naar Vesoul is gegaan om inspiratie op te doen voor het schrijven van een scenario, en dan beginnen het door hem bedachte verhaal en zijn herinneringen in een rap tempo door elkaar te lopen. Een houvast biedt vanaf dat moment de gesprekken die de hoofdfiguur voert met de producent, die voor de financiering van het project moet zorgen en zijn werknemer met een liet aflatend enthousiasme probeert te stimuleren. 'Beetje brokkelig verteld, goede toon lijkt me', laat hij bijvoorbeeld weten. Waarna we weer een aantal passages krijgen te lezen over twee jeugdvrienden - herinneringen - die een Duitse

industriële gijzelen - het aan de fantasie ontsproten scenario -.

Fins Plot is zo'n roman waarin een schrijver de lezers maar al te vaak op het verkeerde been heeft willen zetten en daarvoor veel woordspelingen, relativerende passages, dubbele bodems en valkuilen nodig heeft geacht. Het nadeel is dat je vervolgens wordt doodgegooid met allerlei vreemde capriolen, die met elkaar uiteindelijk een verlamdend effect hebben. Veel passages hangen als los zand aan elkaar en de voortdurende afwisselingen tussen werkelijkheid en fantasie maken uiteindelijk geen indruk meer. Voeg daarbij de flauwe grappen die een gemiddelde kroegbezoeker regelmatig op een bierviltje krabbelt - 'Je gaat altijd in je eentje dood, ook al lig je in een massagrat.' - en je hebt een mislukte roman.

Bennie Roeters: 'Fins Plot'. Uitgeverij Querido, Amsterdam. Prijs: fl. 37,50.

Drents
Groningse
Dagbladen

Vrijdag
28 mei
1999

B Boeken

◀ In 'Fins Plot' van Bennie Roeters worden de lezers al te vaak op het verkeerde been gezet.

Foto: Johan Vigevend